

Romeiro ao lonxe

Luar na lubre

Cm Bb Cm

Romeiro hei de ir lonxe ao San Andres

F Cm

con herbiñas de namorar,

Eb Cm Bb

dareille a quen alén mar está

Cm G# Bb F

o aloumiño do meu amor.

Hei de vestir a camisa de liño

que ela teceo para min

con herbiñas de namorar;

anda o lagarto azul e souril

a acaroar mapoulas bermellas,

nacidas de fusís,

co aloumiño do meu amor,

alleo á guerra e ao seu tambor.

Morto ou vivo hei volver á terra

que ela andou canda min

con herbiñas de namorar;

chouta o mascato polo cantil

a vela-lo adro familiar,

ala lonxe, na fin,

co aloumiño do meu amor.

Cabo do mundo, ó pé dun aguillón

doeme a guerra ruín

entre herbiñas de namorar;

corvo mariño voa xentil

o amilladoiro a levantar

e pan santo a colorir

co aloumiño do meu amor.

Romeiro hei de ir lonxe ao San Andres

con herbiñas de namorar,

dareille a quen alén mar está

o aloumiño do meu amor.